

АВАКУМ

1

2

3

ГЛАВА 1

Наложеното пророчество, което пророк Авакум чу във видение:

² До кога, Господи, ще викам, а Ти не щеш да слушаш? Викам към Тебе за насилие, но не щеш да избавиш.

³ Защо ми показваш беззаконие, И ме правиш да гледам извращение? Защото грабителство и насилие има пред мене, Има и каране, и препирня се повдига.

⁴ Затова законът е ослабнал, И правосъдието не излиза към победа; Защото нечестивите окръжават праведния, Та правосъдието излиза извратено.

⁵ Погледнете между народите, вникнете, И се учудете много; Защото Аз ще извърша едно дело в нашите дни, Кое то няма да повярвате, ако и да ви се разкаже.

⁶ Защото, ето, Аз повдигам халдейците, Оня лют и нетърпелив народ, Който минава през широчината на света За да завладее селища, които не са негови.

⁷ Страшни и ужасни са те; Съдът им и властта им произлизат от сами тях.

⁸ Конете им са по-бързи от леопарди, И по-свирепи от вечерни вълци; Конниците им скачат отпуснато, Да! конниците им идат от далеч, Летят като орел, който бърза да разкъсва.

⁹ Всички идат да насилствуват; Лицата им са насочени напред, И събират пленници като пясък.

¹⁰ Те се присмиват на царете, И първенците са за тях подигравка; Присмиват се на всяка крепост, Защото, като издигат грамади от пръст, превземат я.

¹¹ Тогава духът му се изменя; Преминава като завоевател, и върши нечестие, Като прави силата си свой бог.

¹² Не си ли Ти от века, Господи Боже мой, Светий мой! Няма да умрем. Ти, Господи, си ги определил да извършат Твоите съдби над нас; И Ти Могъщи си ги поставил за наше наказание.

¹³ Тъй като очите Ти са твърде чисти за да гледаш злото, И не можеш да погледнеш извращението, Защо гледаш на беззаконниците, И мълчиш, когато нечестивият поглъща по-праведния от себе си,

¹⁴ И правиш човеците като морските риби, Като гадините, които си нямат управител?

¹⁵ Халдеецът изтръгва всичките с въдица, Влачи ги в мрежата си, И ги събира в невода си; Затова се весели и се радва.

¹⁶ По тая причина жертвува на мрежата си, И гори темян на невода си; Защото чрез

тях делът му е тлъст, И ястието му отбрано.

17 Но дали затова ще изпразва мрежата си, И престане от милост да убива постоянно народите?

ГЛАВА 2

На стражата си ще застана, Ще се изправа на кулата, И ще внимавам да видя какво ще ми говори Той, И какво да отговоря на изобличителя си.

2 Господ в отговор ми рече: Напиши видението и изложи го ясно на дъсчици, За да може да се чете бърже.

3 Защото видението се отнася към едно определено бъдеще време, Но бърза към изпълнението си, и няма да излъже; Ако и да се бави, чакай го, Защото непременно ще дойде, няма да закъснее.

4 Ето, душата му се надигна, не е от дън права; А праведният ще живее чрез вярата си.

5 При това, понеже виното е коварник, Той е високоумен човек, който не мирува, Който разширява охотата си като преизподня, И, като смъртта, не се насища, Но събира при себе си всичките народи, И натрупва при себе си всичките племена.

6 Против такъв няма ли всички тия да съставят притча, И против него присмивателна поговорка? като рекат: Горко на онзи, който натрупва много нещо, което не е негово! - до кога? - И който товари себе си със залози!

7 Няма ли да станат внезапно ония, които ще те хапят чрез лихоимство, И да се подигнат ония, които ще те правят окаян, Та ти да им станеш за плячка?

8 Понеже ти обра много народи, Всички останали от племената ще те оберат, Поради кръвта на човеците, И поради насилието извършено от тебе на земята, На града и на всичките му жители.

9 Горко на онзи, който придобива несправедна печалба за дома си За да постави гнездото си на високо, Та да се избави от силата на бедствието!

10 Ти си намислил онова, което ще докара срам на дома ти Като си изтребил много племена, И си съгрешил против своята си душа.

11 Защото камъкът ще извика из стената, И гредата из дърветата ще му отговори.

12 Горко на онзи, който гради град с кръв, И утвърждава град с неправда!

13 Ето, не е ли от Господа на Силите това, Гдето се трудят племената за огъня, И народите се мъчат за суетата?

14 Защото земята ще бъде пълна Със знанието на славата Господна, Както водите покриват морето.

15 Горко на онзи, който напоява ближния си, - На тебе, който изливаш яростта си, още ги и опиваш, За да гледаш голотата им!

16 Напълнил си се със срам, а не със слава; Пий и ти, и нека се открие краекожието ти, Чашата на десницата Господна ще се обърне към тебе, И гнусно безчестие ще бъде върху славата ти.

17 Защото неправдата ти към Ливан ще те покрие, И изстребването на уплашените животни, Поради кръвта на човеците, И насилието извършено от тебе на земята, На града и на всичките му жители.

18 Какво ползва изваяният идол, Та го е изваял художника му? - Или леяният идол, учителят на лъжата, Та уповава творителят му на делото си, Тъй щото да прави

неми идоли?

¹⁹ Горко на онзи, който казва на дървото: Събуди се! - На немия камък: Дигни се! Той ли ще го научи? Ето, той е обкован със злато и сребро, И няма никакво дишане в него.

²⁰ Но Господ е в светия Си храм; Млъкни пред Него, цяла земя.

ГЛАВА 3

Молитва на пророк Авакума, по оплакванията.

² Господи, чух вестта за Тебе и се убоях. Господи, оживявай делото Си всред годините, Всред годините го изявявай. В гнева Си помни милостта.

³ Бог дойде от Теман, И Светият от хълма Фаран. (Села.) Славата му покри небето, И земята бе пълна с хваление към Него.

⁴ Сиянието Му бе като светлината; Лъчи се издаваха из страната Му; И там бе скривалището на силата Му.

⁵ Пред Него вървеше морът, И мълнии излизаха под нозете Му.

⁶ Той застана и разклати земята, Погледна и направи народите да треперят; И вечните планини се разпаднаха, Безконечните гори се наведоха; Постъпките Му бяха както в древността.

⁷ Видях шатрите на Етиопия наскърбени; Поклатиха се завесите на Мадиямската земя.

⁸ Негодува ли Господ против реките? Беше ли гневът Ти против реките, Беше ли гневът Ти против морето, Та си възседнал на конете Си И на колесниците Си за да избавяш?

⁹ Лъкът Ти биде изваден от покривката си, Както Ти с клетва извести на племената. (Села.) Ти проряза земята с реки.

¹⁰ Видяха Те планините и се убояха; Водният потоп нападна; Бездната издаде гласа си, Дигна ръцете си на високо.

¹¹ Слънцето и луната застанаха в жилището си При виделината на Твоите летящи стрели, При сиянието на блестящото Ти копие.

¹² С негодувание си преминал земята, С гняв си вършеял народите.

¹³ Излязъл си за избавление на людеите Си, За избавление чрез помазаника Си; Отсякъл си началника от дома на нечестивите, Открил си основите дори до върха. (Села.)

¹⁴ Пронизал си със собствените му копия главата на военните му, Които като вихрушка се устремиха да ме разбият, И чиято радост бе като че ли да ядат скришно сиромаша.

¹⁵ С конете Си преминал си морето, Натрупаните много води.

¹⁶ Чух, и вътрешностите ми се смутиха, Устните ми трепереха от гласа, Гнилота прониква в костите ми, И на мястото си се разтреперах; Защото трябва да чакам скръбния ден, Когато възлезе против людеите Оня, който ще се опълчи против тях.

¹⁷ Защото, ако и да не цъфти смоковницата, Нито да има плод по лозите, Трудът на маслината да се осуети, И нивите да не дадат храна, Стадото да се отсече от оградата, И да няма говеда в оборите,

¹⁸ Пак аз ще се веселя в Господа, Ще се радвам в Бога на спасението си.

¹⁹ Иеова Господ е силата ми; Той прави нозете ми като нозете на елените, И ще ме направи да ходя по височините си. За първия певец върху струнните ми инструменти.

For other languages please go to www.wordproject.org